

РЕШЕНИЕ

№ 24865

гр. София, 21.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5597** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение № 1498 от 22.04.2025 г., постановено по нахд № 16591/2024, 110 – ти състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] от 17.08.2021 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на С. И. Д., на основание чл. 179, ал. 3а, във вр. с чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 1800 лева, за нарушение на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на решението на СРС като постановено в нарушение на материалния закон. Посочва, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ Електронна система за събиране на пътни такси. Твърди, че не са представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади. Посочва, че чл. 179, ал.3б ЗДвП следва да се тълкува не буквално, а систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на реда за установяване и санкциониране на нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси, като чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП относно издаването на електронен фиш за нарушенията по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към който препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП,

чл. 187а ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Прави преглед и излага съображения във връзка с измененията на правната уредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, както и мотивите към законопроектите във връзка с тях относно възможността за установяване на някои видове административни нарушения и ангажиране на административно-наказателна отговорност за тях по опростена процедура, която се основава на установяване и заснемане от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата - чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Моли въззивното решение да бъде отменено.

Ответникът - С. И. Д., в писмени бележки от 10.07.2025г. по съществото на спора, подписани от адв. А. с приложено към тях пълномощно, моли въззивното решение да бъде оставено в сила, тъй като законът не предвижда възможност за издаване на ЕФ за нарушение като процесното. Освен това санкцията във фиксиран размер пречатства преценката за пропорционалност. Претендира разноси.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 17.08.2021 г., в 16:09 часа, е установено нарушение с ППС – влекач „СКАНИЯ Р410“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в [община], за движение по път А-6 км. 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Издаден е електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси с устройство №10181, представляващо елемент от тази система и намиращо се на път А-6 км. 50+427. За посоченото нарушение на жалбоподателя С. И. Д., в качеството на водач на МПС, на основание чл.179, ал.3б, във вр. с чл.187а, ал.5 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 1800 лева, за нарушение на чл.139, ал.7 от ЗДвП. В ЕФ е отразено, че независимо от налагането на това административното наказание, С. И. Д. дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП, съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 119 лева. В ел. фиш е посочено, че С. И. Д. може да се освободи от административнонаказателна отговорност, ако в 14-дневен срок от получаване на настоящия ЕФ, бъде заплатена компенсаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП в размер на 750 лева, при спазване на чл.189е, ал.3 и 4 от ЗДвП, както и че с плащането на компенсаторната такса в срок, ел.фиш ще бъде анулиран, а задължението по чл.10б, ал.5 от ЗП ще се счита за изпълнено. С писмо от АПИ, НТУ към МРРБ, във връзка с постъпила декларация от юридическото лице – собственик/ползвател на процесното ППС, ЕФ №[ЕГН], издаден срещу „Планет Транс“ ООД, е анулиран с Решение за анулиране на ЕФ №[ЕГН]/08.07.2024 г.

За да отмени електронния фиш, СРС е приел, че липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност да бъде съставен ел. фиш за нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДвП, считано към 17.08.2021 г., както и че процесният ел. фиш е анулиран, видно от приложеното към жалбата писмо до законния представител на дружеството- ползвател на процесното ППС.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите

установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, но неправилно. Съгласно разпоредбата на чл. 179, ал. 3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв. Съдът не споделя мотивите на СРС, с които оспореният пред него електронен фиш е отменен като незаконосъобразен на основание, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП (в редакцията към 17.08.2021 г.) е установена правната възможност за издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по посочените в разпоредбата нарушения. Действително, както е констатирана и въззивната инстанция, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията ѝ приета с ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., актуална към момента на издаване на електронния фиш, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, без да съдържа такова по отношение на приложимата в случая хипотеза на нарушение по чл. 179, ал. 3а ЗДвП. Това обаче не е единствената разпоредба на ЗДвП, която регулира административно наказателната дейност във връзка със санкционирането на нарушения за незаплащане на пътни такси по ЗП с издаване на електронен фиш, поради което и не следва изводът на съда за неприложимост на този ред да почива единствено върху нейния анализ. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможността нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП да се установяват и санкционират с електронни фишове. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, която предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в което изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в". Тази възможност е залегнала и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ИПС, при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответната декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Не на последно място приложимостта на реда за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3б е нормативно установен и в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП. В обобщение, съдът приема, че електронният фиш е издаден от компетентен орган и ЗДвП в редакцията му, приложима към датата на извършване на нарушението – 17.08.2021г., допуска за нарушения по чл. 179, ал. 3а ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 5 ЗДвП.

На следващо място, електронен фиш № 85048017076, издаден срещу „ПЛАНЕТ ТРАНС“ ООД е анулиран с Решение за анулиране електронен фиш № 85048017076/08.07.2024 г. Тоест в случая е анулиран не процесният електронен фиш, както погрешно е възприел състава на СРС, а този издаден на „ПЛАНЕТ ТРАНС“ ООД в качеството му на ползвател/собственик на превозното средство. След като дружеството се е възползвало от правото си по чл. 186, ал. 4 от ЗДвП да подаде декларация и посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението, АПИ е издала Решение за анулиране на ЕФ

№[ЕГН]/08.07.2024 г. е издала оспорения в настоящото производство електронен фиш №[ЕГН]. Решението на СРС обаче следва да бъде оставено в сила макар и с други мотиви. Нито в жалбата пред СРС, нито в писмените си бележки пред настоящата инстанция С. И. Д. оспорва факта на извършване на нарушението. Съдът намира същото за безспорно доказано предвид представената по делото таблица с получени и платени тол декларации за датата и часа на нарушението, в която са налице данни за подадени декларации през целия ден на 17.08.2021 г., в който е извършено нарушението, с изключение на периода от 14,36ч. до 16,17ч. и от 16,21ч. до 18,31ч. За тези периоди ППС се е преместило от едно място на друго, използвайки участъци от платената пътна мрежа, без да заплати дължимата пътна такса, която в процесния ЕФ е посочена като размер – 119лв. Същевременно налагането на санкция, която превишава с повече от 10 пъти дължимата такса, поставя въпроса за нейната пропорционалност съобразно критериите, въведени с решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело № С-61/2023г. От доказателствата по делото се установява, че за изминатото на 17.08.2021г. разстояние водачът е заплащал пътна такса, т.е. не е вярна констатацията в ЕФ, че таксата не е заплатена изцяло. Поради това предвидената в чл. 179, ал.3а от ЗДвП глоба във фиксиран размер се явява непропорционална с оглед конкретните обстоятелства – незаплатена пътна такса за малък участък от платената пътна мрежа и заплатена такава за останалата част от маршрута, както и съответно ниския размер на дължимата пътна такса. Налагането на глоба в размер на 1800лв. е несъразмерна с характера и тежестта на нарушението. Съгласно чл.633 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК решението на СЕС по преюдициално запитване е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. При съобразяване на задължителното тълкуване на съюзното законодателство – решение от 21.11.2024г. по дело С-61/2023г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност по чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, което е основание за отмяната му. Предвид факта, че нарушението е извършено, таксата остава дължима като по делото няма данни за оспорването ѝ. Следователно същата подлежи на събиране от пътната администрация.

С оглед изложеното, макар и с различни мотиви, като е отменил процесният ЕФ, районният съд е постановил правилно решение, което като валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила. Предвид изхода на делото, ответникът по касация има право на адвокатско възнаграждение в размер на 800лв., платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 21. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1498 от 22.04.2025 г., постановено по нахд № 16591/2024, 110 – ти състав на Софийски районен съд /СРС/.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на С. И. Д. сумата от 800лв. адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

